

veu un castell té per cert que perteneixia als moros, conta d'ell ço que segueix:

Dominats i avassallats pel rei moro de Montbui, els habitants d'aquella comarca, i tenint molts pocs medis per a vèncer els seus poderosos enemics, acordaren lograr, amb l'astúcia, el què no podien per la força.

Amb aquest motiu, enviaren missatgers al Rei, anunciant-li que volien fer grans festes, i que si els donava permís anirien als seus patis a jugar canyes. Content el rei moro de veure'ls tan subjectes, cosa que mai no hauria cregut, hi convení molt plaentment.

Arribà el dia, i les portes del castell s'obriren per a donar-los-hi pas. Tothom hi acudí: joves i vells de tots els pobles de la contrada; ni un en quedà sense anar-hi. El Rei donà el senyal i els pagesos començaren els seus jocs d'una manera meravellosa. Jamai, els que habitaven el castell, havien vist més destresa, seguretat i varietat de jocs. De sobte, però, i quan més embadalits i distrets estaven, els pagesos trenquen les seves canyes, empunyen les llances que dintre d'elles duien, i tirant-se sobre els descuidats moros, en feren tan terrible mortaldat, que pocs en quedaren amb vida.

Altra tradició diu que, no tenint els pagesos armes, anaren a provocar als del Castell, i que aquests, fiats d'això, sortiren ben poc armats i mofant-se d'ells, i que quan els pagesos els tingueren aprop—que era el què ells volien—feren sortir, a cops de punxades, tots els bous que en llurs cases hi havia i que tenien amagats entre els espessos boscos. Els quals bous, rabiosos com estaven, feren gran destroça de moros, apoderant-se llavors els pagesos del Castell, que mai més no recobraren els mussulmans.

Per això a aquell mont li quedà el nom de Montbovis (muntanya dels bous), que s'ha convertit en Montbui.

Pilar Maspons i Labrós, nom veritable de l'exquisida poetessa i eminent escriptora que signava amb el pseudònim de Maria de Bell-lloc, fou una de les valors més destacades en la renaixença de les lletres catalanes. Ardida i incansable excursionista, amb el seu germà Francesc, un granollerí il·lustre, va córrer per tota la terra vallesana, recollint les seves tradicions, aplegant totes les rondalles de la contrada i els usos típics del seu temps. En una paraula, formà un complet inventari de tot ço més interessant per al folklore, l'estudi científic del qual foren els dos germans els que l'introduïren al nostre país. Fruit d'això, en foren els nombrosos articles que publicà en diverses revistes, uns llibres de